

این نظام زن ستیز را باید آتش زد!

روز 5 شنبه 19 ماه مارس زن 27 ساله ای به نام فرخنده در مرکز شهر کابل توسط دسته ای از مردان متعصب به قتل رسید. بار دیگر دستان ظلم و جهالت و عقب ماندگی به زندگی زنی این چنین وحشیانه پایان داد. فرخنده به "جرم" آتش زدن قرآن تا آن حد مورد ضرب و شتم این مردان قرار گرفت تا به قتل رسید و سپس پیکر بی جان او توسط آنان به آتش کشیده شد.

در زمانی که بدن این زن جوان زیر لگد و چوب و سنگ تکه تکه می شد، پلیس کابل که در صحنه حضور داشت نه تنها مانع این جنایت نشد، بلکه خود نظاره گر چنین خشونت افسار گسیخته ای بود. انعکاس این جنایت فراموش نشدنی باعث شد که اطلاعیه ای از جانب دفتر ریاست جمهوری برای پیگیری این قتل صادر شود! در بخشی از اطلاعیه آمده است " توهین به قرآن کریم و مقدسات اسلامی غیر قابل قبول است و این مسئله برای دولت افغانستان و مردم افغانستان به هیچ عنوان قابل قبول نیست." اعلام این چنین موضعی آشکار از جانب دولت افغانستان در حالی که چنین جنایت فجیعی صورت گرفته است، بیانگر تاییدی است علنی بر این جنایت وحشیانه و زن ستیزانه. اعلام این موضع گیری در اطلاعیه دولت افغانستان بیان این است که به طور واقعی هیچ پیگیری برای شناسائی عاملین این قتل انجام نخواهد گرفت، چرا که توهین به مقدسات اسلامی برای این دولت قابل قبول نخواهد بود اما جنایت زن ستیزانه قابل قبول خواهد بود.

از دوران اشغال نظامی افغانستان توسط امپریالیست های مردسالار آمریکائی و شرکا و به قدرت رساندن دولت اسلامی در این کشور و به تصویب رساندن قوانین ریز و درشت علیه زنان که بر شریعت اسلامی استوار است نه تنها موقعیت زنان بهبود نیافته بلکه ابعاد خشونت و بردگی زنان را توسعه بخشیده است. اشاعه خرافات و دین پرستی از جانب دولت و مرتجعین اسلامی در جامعه هر روز ابعاد گسترده تری به خود می گیرد، تا بدین وسیله از طالبان در این مورد سبقت گرفته شود. روزی نیست که در افغانستان مورد تازه ای در باره تجاوز، سنگسار، قتل ناموسی و زن کشی و یا جنایت دیگری علیه زنان به گوش نرسد. هر چند که قتل فرخنده یکی از وحشیانه ترین آنهاست اما این آخرین مورد این گونه زن ستیزی های وحشیانه تحت دولت اسلامی افغانستان نخواهد بود.

زنان افغانستان همانند اکثریت مردم این کشور خواهان جدائی قطعی دین از دولت هستند. تا زمانی که دین به عنوان یک باور شخصی به رسمیت شناخته نشود و توسط دولت این گونه تبلیغ و ترویج شود، نمی توان انتظار هیچ گونه تغییری در مورد این گونه جنایات فجیع علیه زنان داشت. تا زمانی که دین و دولت در هم ادغام شده باشند، تا زمانی که عقب ماندگی و تحجر و تعصب دینی تبلیغ شود، تا زمانی که دست مردان برای خشونت و قتل زنان تحت نام دفاع از دین و ناموس و... باز باشد، هیچ زنی در افغانستان نمی تواند آزاد و رها باشد.

قتل فرخنده بار دیگر نشان می دهد که این نظام زن ستیز افغانستان است که باید با مبارزات زنان و مردان آگاه و سازمان یافته به آتش کشیده شود و بر خاکستر آن جامعه ای ساخته شود که در آن هیچ زنی و هیچ انسانی مورد خشونت و قتل قرار نگیرد.

سازمان زنان هشت مارس (ایران-افغانستان)

21 مارس 2015

www.8mars.com

zan_dem_iran@hotmail.com